

Prima instanță: Jud. Chișinău sediu Centru
Jud. Gr.Manoli
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
A. Bostan, A.Pahopol, V.Negru

Î N C H E I E R E

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Oleg Sternioală Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lupu Viorica reprezentată de avocatul Gamurari Victoria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lupu Viorica către Consiliul Municipal Chișinău cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului, obligarea la repartizarea lotului de teren și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Lupu Viorica reprezentată de avocatul Gamurari Victoria și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 03 august 2016, Viorica Lupu s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată către Consiliul Municipal Chișinău, Primăria mun. Chișinău, privind recunoașterea ilegală a refuzului nr. 01/1-08-1305 din 08 iunie 2016, obligarea pârâtului de a emite decizia privind repartizarea lotului de teren nr. 239, situat în mun. Chișinău, sect. Râșcani, str. Calea Orheiului - str. Bucovinei pe numele Vioricai Lupu, acordarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat, că la 05 iunie 2001 a fost emisă Decizia Primăriei mun. Chișinău, nr. 15/30-20, prin care a fost repartizat Universității

Agrare, Universității Tehnice și Universității de Stat din Moldova teren pentru proiectarea unui cartier locativ complex cu obiective de menire social-cultural.

A explicat că, la 09 decembrie 2004 a fost semnat Acordul cu privire la repartizarea loturilor de pământ pentru construcții individuale în cartierul locativ din str. Calea Orheiului - str. Bucovinei, prin care a fost repartizat Universității Agrare de Stat din Moldova 122 de loturi de pământ.

A invocat că, la 23 mai 2007, Universitatea Agrară a expediat o scrisoare în adresa Primăriei mun. Chișinău cu lista angajaților Universității Agrare cărora li s-a atribuit terenuri. Astfel, ei i-a fost repartizat terenul cu nr. 239, care se află sub liniile electrice aeriene.

A menționat că, toate încercările de a perfecta actele de proprietate s-au soldat cu eșec din motivul existenței liniei de tensiune electrică.

A mai concretizat că, la 30 mai 2016, a depus o cerere către Primăria mun. Chișinău și CMC privind repartizarea lotului de pământ în proprietate pentru construcția casei de locuit nr. 239, situate în mun. Chișinău, sect. Râșcani, str. Calea Orheiului - str. Bucovinei și acordarea titlului de proprietate pe numele ei. Prin răspunsul din 08 iunie 2016, cererea a fost respinsă ca tardivă.

A accentuat că, nefiind de acord cu răspunsul primit, a depus o cerere prealabilă, prin care a solicitat revocarea actului administrativ nr. 01/1-08-1305 din 08 iunie 2016 prin care a fost refuzată cerința petiționarului cu privire la emiterea unei Decizii prin care să fie repartizat lotul de pământ în proprietate pentru construcția casei de locuit - ca fiind una tardivă. Drept răspuns la aceasta a primit actul administrativ sub nr. 01/108-1617 din 11 iulie 2016, prin care i s-a indicat că răspunsurile autorităților publice nu sunt acte administrative, iar conform prevederilor art. 20 al Legii cu privire la petiționare, petițiile cu același conținut nu se reexaminează.

A explicat că, consideră ilegală concluzia autorității publice locale, deoarece din anul 2007, de când i-a fost repartizat lotul de pământ, după doar câțiva ani s-a aprobat aceeași listă, cu practic aceleași persoane, iar ulterior a fost aprobată și decizia Consiliului Municipal Chișinău cu privire la aprobarea listei angajaților Universității Agrare de Stat din Moldova pentru care vor fi atribuite terenuri în vederea proiectării și construirii caselor de locuit particulare în cartierul locativ Calea Orheiului - str. Bucovinei.

A relevat că, acestei situații nu i se poate invoca termenul de prescripție, deoarece pârâțul periodic reconfirmă această listă, prin aceasta elucidând problema prescripției.

A mai menționat că, sunt eronate afirmațiile pârâțului precum că actele contestate nu sunt acte administrative, pentru că potrivit legii contenciosului administrativ, prin act administrativ se înțelege "act administrativ - manifestare

juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri".

A mai remarcat că, anume pârâtul este autoritatea, care urmează să emită decizia prin care să fie repartizat lotul de pământ în proprietate pentru construcția casei de locuit nr. 239, situat în mun. Chișinău, sect. Râșcani, str. Calea Orheiului - str. Bucovinei și acordarea titlului de proprietate.

Indică că, pentru lucrările desfășurate în teren a efectuat achitări și are intenția de a începe a folosi acest teren, care urma din 2007 să intre în proprietatea sa.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016. cererea de chemare în judecată înaintată de Viorica Lupu, a fost respinsă ca fiind înaintată cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 s-a respins apelul declarat de Lupu Viorica reprezentată de avocatul Gamurari Victoria și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 noiembrie 2016.

La 05 septembrie 2017 Lupu Viorica reprezentată de avocatul Gamurari Victoria a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 mai 2017, expediată în adresa părților la 14 august 2017 (f.d 108), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 a fost depus la 05 septembrie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230].

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Lupu Viorica nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Lupu Viorica reprezentată de avocatul Gamurari Victoria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu